

mossèn Alcover va comptar amb una iniciativa realment innovadora per part de la direcció general de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears. Em refereixo a l'edició, amb data de gener de 2002, d'un doble CD titulat *Atles musical. Una llengua de convidt*, que aplega trenta-cinc interpretacions del conjunt del domini lingüístic. És en realitat, com recorda el director general Joan Melià en la presentació, «la petita metàfora d'una gran obra», la iniciada per Alcover fa cent anys, inacabada encara, que designem com a procés de normalització de la llengua catalana.

El doble CD inclou una selecció representativa de grups musicals i de cantautors de tots els indrets del català, que confegeixen una mostra de la rica varietat de registres lingüístics i estilístics existents de Salses a Guardamar i de Fraga a l'Alguer. Cada un dels dos CD recull un repertori significatiu de cançons i d'intèrprets corresponents als dos grans dialectes del català: el CD.1 és dedicat al català oriental i el CD.2, al català occidental. Amb una clara voluntat pedagògica, aquesta obra afirma a través de les modalitats de cada peça i de cada interpretació la profunda unitat de la llengua catalana. El seu caràcter pedagògic es veu reforçat per l'acompanyament d'unes «Notes lingüístiques» on el Dr. Joan Veny, assessor científic del projecte, resumeix la problemàtica derivada de la doble consideració del català com a llengua històrica i com a llengua estàndard, i sintetitza les peculiaritats de les diferents variants dialectals.

La recopilació de les trenta-cinc peces d'aquest *Atles* anà a càrrec d'un equip de periodistes de la revista *Enderrocks*. Com manifesta el seu editor, Lluís Gendrau, la selecció tingué en compte dues variables: d'una banda, les característiques dialectals de cada cançó, valorant la procedència de l'intèrpret; i de l'altra, procurant que el conjunt fos un reflex de l'actual vitalitat musical. A més, s'intenta mostrar diversos gèneres musicals per a cada variant dialectal, comprenent estils que abarquen des del *pop-rock* a la cançó d'autor i la música folk.

Per tant, el conjunt de les peces del doble CD ofereix un interessant repertori d'oportunitats per als diferents usuaris amb vista al coneixement, a la fruïció, a la participació, de totes aquestes formes d'expressió musical, popular i lúdica, que emergeix de la creativitat dels di-

versos indrets dels Països Catalans. La recopilació té un triple mèrit: el de ser la primera que s'atreveix a presentar una mostra global de l'actual música *pop-rock* del país; el d'assegurar una àmplia representació del conjunt de la creació musical popular; i el d'obrir la via cap a noves edicions de CD recopilatoris (similars als cèlebres «mix» en les llengües més esteses) de la cançó en català que es va fent en cada moment.

L'edició discogràfica, que ha anat a càrrec de DiscMedi/Blau, ha comptat amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, del Govern d'Andorra, de la Regidoria de Cultura Catalana de l'Ajuntament de Perpinyà i del Gobierno de Aragón. Com és notori, aquesta llista d'institucions fa més lamentable l'absència d'una col·laboració imprescindible, com és la de la Generalitat Valenciana: imprescindible no sols en el suport de l'edició d'una obra en format CD com aquesta, sinó sobretot en la «metàfora» que presenta i representa, la mateixa que pretenia commemorar el 2001 amb la celebració del centenari de la *Lletra de convit* del gran lingüista i folklorista català, Antoni M. Alcover. [J. Gif.]